

„Acum ênsă, fiindă-că se apropie césulă, éttă că'lă daŭ pe fața spre sciința tuturoră, și vë facă cunoscută că pornirea acésta este din porunca și cu voia Impăratului Alecsandru ală Rusiei, și că privesce nu numai liberarea nóstră, dér'și pe a întregului némă creștinescū.

„Prințulă Alecsandru Ipsilante, trecëndă prin Moldova, a intratū pe pământulă țerrei Românesci cu unū însemnată numărū de oștire: după dēnsulă sosescă și mare putere rusescă, care acum se află la Prutū. 1) Noi vomū înlesni dér' trecerea prințului Ipsilante peste Dunăre, ca să mérgă pentru liberarea patriei sélle; ierū noē ne vorū ajuta Rușii ca să luămū cetățile de pe pământulă țerrei nóstre, și apoi ne vorū lăsa liberi și cu legile nóstre. Dreptū aceea, feriți-vē de ađi înainte de omoruri, de jafuri și de ori-ce alte fapte relle; căci, verī care se va dovedi urmândū astū-felū, pe acella ilū voiū pedepsi ênsu-mī cu mórte, după pilda ce ați vēđutū astă-đi“.

Dupē acéstă vorbire, Tudor plecă din Slatina, și la 17 Martie ajunsē la moșia Domnēscă Ciorogârla, aprópe de Bucuresci. Dér cu tóte discursurile lui către glóte și cu tóte amenințarile ce le făcu, este cu neputință a se descrie atrocitățile săvērșite pe

---

1) Tudorū le spunea acestea către ostașii sēi, căci ast-felū era inițiatū, pe temeul cellorū scrise de Ipsilante.